

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. XXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

caput קפלאון כה

CAP. XXV.

ascendit dies tres post in Caesarem Festus venisset & cum
 וכד אתה פהסטוס לקסריא בתר תלתא יומין וימין סלק
 Iudaeorum & primores Sacerdotu principes & iudicaru ei in Ierusalem
 לאורשלם: ואודעוהו רבי כהנא ורישא דיהודיא
 gratiam hanc eum rogarent cum ab eo erant & petentes Paulo de
 על פולוס: ובעין הוו מנה כד שאלין לה הרא טיבותא
 in via invidias essent facientes cum in Ierusalem accerferet ipsum ut mitteret
 דנשדר ניתוהי לאורשלם כד עבדין הוו כמאנא באוריא
 feruatur quia Paulus responsum dedit & Festus ut ipsum occiderent
 דנקטלוניה: ופהסטוס פני פתנמא דפולוס מתנטר
 ergo illi ut peregre proficiscar sum festinans & ego in Caesarea
 בקסריא ואנא מסרהב אנא דאחוזק: אילין הבול
 delicto omni & de nobiscu descēdāt in manib. vestris potētes inter vos qui sunt
 דאית בבון דמטיא באודיבון נחתון עמן ועל כל סכלו
 octo dies illic fuisse & cum accusent in homine eo quod est
 דאית כה כנברא נקטרנון: וכד הוא תמן יומתא תמניא
 pro sedt postero & die in Caesarem descendit decem aut
 או עסרא נחת לה לקסריא וליומא אחרנא יתב על
 Iudzi circū dederūt eū venissent & eum Paulum ut adducerēt & iussit tribunali
 בים ופקד דניתון לפולוס: וכד אתה הדרוהי יהודיא
 erant asserētes & duras graves & criminationes Ierusalē de qui descēderāt
 דנחתון אורשלם ורשניא סניאא וקשיא מיתון הוו
 Paulus & cum demonstrare erant potentes quas non eas post eū
 בתרה אילין דלא משבחין הוו דנהוון: וכד פולוס
 Iudaeorum in Legem nec quicquam deliquisset quōd spiritum esset de p. mēs
 נפק הוא רוחא דלא אסכל מרס לא כנמוסא דיהודיא
 cupiens quoniam autē Festus in Caesarem nec in templum nec
 ולא בהיכלא ולא בקסרו: פהסטוס דין מטל דצנא
 vis Paulo ipsi dixit erga Iudaeos gratiam fecerari erat
 הוא דנרשא טיבותא ביהודיא אמר לה לפולוס צנא
 coram me iudicaberis his de & illic in Ierusalem ascendere tu
 את דתסק לאורשלם ותמן על הלין תתדין קרמי:

1 Festus ergo cum venisset in provinciam, post triiduum ascendit Ierusalem ad Caesarea.
 2 Adieruntque eum principes Sacerdotum, & primi Iudaeorum aduersus Paulum: & rogabant eum,
 3 Postulantes gratiam aduersus eum, ut iuberet perducī eum in Ierusalem, invidias tendentes ut interficerēt eum in via.
 4 Festus autem respondit, feruari quidem Paulum in Caesarea: se autem maturius profecturum.
 5 Qui ergo in vobis (ait) potentes sunt, descendentes simul, si quod est in viro crimen, accusent eum.
 6 Demoratus autem inter eos dies non amplius quam octo aut decem, descendit Caesarem, & altera die sedit pro tribunali, & iussit Paulum adduci.
 7 Qui cum perductus esset, circumsteterunt eum qui ab Ierosophyma descenderant Iudaei, multas & graves causas obijcientes, quas non poterant probare:
 8 Paulo rationem reddēte, Quoniam neque in legem Iudaeorum, neque in templum, neque in Caesare quicquam peccauit.
 9 Festus autem volens gratiam praestare Iudaeis, respondens Paulo, dixit, Vis Ierosophymam ascendere, & ibi de his iudicari apud me?

Κεφ. κε.

1 Φησας αυτῳ εἰς τρεῖς ἡμερας ἀπέβη εἰς Ἱερουσαλημ ἄπο Καισαρειας, 2 οἱ ἱεροσολιμιῶται
 αὐτῷ, καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ ἱουδαῖοι καὶ τῷ Παύλῳ, καὶ τὰ βασιλεως αὐτῷ, 3 αἱ πρῶτοι γὰρ
 αὐτῷ, ὅπως μεταπέμψωσιν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλημ, οἱ δὲ φησας ποιῶντες ἀπέβησαν αὐτῷ πρὸ ἐπιθ. 4 ὁ δὲ αὐτῷ
 φησας ἀπεκρίθη, ἵνα εἰς τὴν Παύλον εἰς Καισαρειας, εἰ αὐτῷ δὲ μέλλει εἰς τὴν Ἀλεξανδριαν. 5 εἰ οὖν δευτε-
 ροῦ εἰς ἡμῶν, φησας, συλλαβὴν εἰς τὴν οὐρανὸν αὐτῷ, καὶ τὴν πέτυσσας αὐτῷ. 6 εἰς τὴν γὰρ εἰς τὴν
 αὐτῷ ἢ μὴ γὰρ τῆς οὐρανὸν ἢ ἀλλῶ, κατὰ τὰς εἰς Καισαρειας, τὴν ἐπέμψωσιν κατὰ τὴν βήματα, ἀπέβησαν τῷ Παύλῳ
 ἀπέβησαν. 7 εἰς τὴν γὰρ εἰς τὴν Παύλον, ἀπέβησαν ἀποδίδουσιν. 8 ἀπολοῦ, ὑπέβησαν αὐτῷ, ὅτι οὐκ εἰς τὸν τομοῦ τῷ
 Ἱερουσαλημ, οὐκ εἰς τὸν Ἱερουσαλημ, οὐκ εἰς Καισαρειας ἤμωσιν. 9 ὁ Φησας δὲ τῷ Ἱερουσαλημ εἰς τὴν γὰρ κατὰ τὴν οὐρανὸν
 ἀπέβησαν τῷ Παύλῳ, εἰς τὴν, εἰς τὴν εἰς Ἱερουσαλημ ἀπέβησαν, καὶ ἀπέβησαν αὐτῷ κατὰ τὴν οὐρανὸν εἰς τὸν τομοῦ.

10 Dixit autem paulus, Ad tribunal Cæsaris sto, ibi me oportet iudicari: Iudeis non nocui, sicut tu melius nosti.

11 Si enim nocui, aut dignū morte aliquid feci, non recuso mori. Si verò nihil est eorum quæ hi accusant me, nemo potest me illis donare. Cæsarem appello.

12 Tunc Festus cum concilio locutus, respondit, Cæsarem appellasti? ad Cæsarem ibis.

13 Et cùm dies aliquot tractati essent, Agrippa Rex & Bernice descenderunt Cæsaream ad salutandum Festum.

14 Et cùm dies plures ibi demorarentur, Festus Regi indicavit de Paulo, dicens,

15 Vir quidam est derelictus à Felice victus, de quo cùm essem Ierosolymis, adierunt me principes Sacerdotum & Seniores Iudæorum, postulantes aduersus illū damnationem.

16 Ad quos respondi, Quia non est Romanis cōsuetudo damnare aliquem hominem prius quàm is qui accusatur præsentem habeat accusatores, locumque defendendi accipiat ad abludenda crimina, quæ ei obijciuntur.

est hic ego sto Cæsaris tribunal ad & ait Paulus respondit tu etiam sicut in Iudæos peccaui aliquid non iudicium subire oportet quæ hi accusant me, nemo potest me illis donare. Cæsarem appello. Tunc Festus cum concilio locutus est Festus tunc ego voco Cæsarem ibis Cæsarem ad vocasti Cæsaris prædicatione dicitur ibi

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט וְיִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט וְיִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט וְיִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט וְיִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט וְיִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט וְיִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט וְיִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט וְיִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט וְיִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט וְיִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט וְיִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט וְיִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט וְיִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט וְיִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט וְיִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט וְיִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט וְיִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט וְיִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט וְיִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט וְיִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט וְיִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט וְיִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט וְיִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט וְיִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט וְיִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט וְיִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט וְיִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט וְיִשְׁמַע אֶת הַמִּשְׁפָּט

NOV
IES
IV

17 **וכבר אתית לכא דלא תוהיא ליומא אחרנא יתבת**
 cum eo & steterunt **על כיום ופקדת דניתנוהי לי לגברא**
 cetera cum ostendere malam accusationem aliquam potuerunt nec accusatores eius
 קטרגנוהי ולא אשכחו מדם רשינא כישא דנחון עלוהי
 de aliqua aliqua & questio fueram arbitratus sicut
 איך טא דסבר הוית: **19 זאטמא דין מדם מדם על**
 qui mortuus hominē Iesu de ad eum ipsis erat de superstitione ipsorum
 דהלתהון אית הוא להון לותה על ישוע אנש דמית
 stans non & quia ille quiveret Paulus: erat quem dicens est
 הו דאמר הוא פולוס דהי הו: **20 ומטל דלא קאם**
 quod si Paulo fueram dicens horum questione super ego eram
 הוית אנא על בעתה דהלון אמרת הוית לפולוס דאן
 istis super iudicaris & illic in Ierusalem ut eas tu quæris
 בעא את דתאול לאורשלם ותמן תתדין על הלון:
 ut seruetur & iussi Cæsaris ad iudicium ut seruetur perijt verò ipse
 הו דין בעא דנתנטר לדינה דקסר ופקדת דנתנטר
 cupiens Agrippa dixit Cæsarem ad dum mitterem eum vsque
 עד מא דאשדריהוי לות קסר: **22 אמר אנרפוס עכא**
 quia eras sic & Festus hunc virum ut audirem essem
 הוית דאשטעויהי לגברא הנא ופרסטוס אמר דלמחר
 Agrippa venit postero & die cum tu audies
 שמע אתה לה: **23 וליומא אחרנא אתה אנרפוס**
 tribunus cum iudicij in domū & ingressus est multo eū salu & Berenice
 וברניקא בווחא סניאנא ועל לבית דינא עם כילורכא
 & dixit Paulus & venit Festus & iussit civitatis & primoribus
 ורישא דמדינתא ופקד פהסטוס ואתא פולוס: **24 ואמר**
 de nobiscum qui estis viri & omnes Festus
 פהסטוס אנרפוס מלכא וכל הון גברא דאיתוכון עמן על
 in Ierusalem cōpellavit me Iudæorū populū: ni crucifus estis quæ vidētes viro isto
 הנא גברא דחון אתון כלה עמא יהודיא קבלני באורשלם
 ut vivat hunc oportet tutum quod non clamaret cum & hic
 והרכנא בר קעין דלא תוב ולת להנא דנחנא:

17 Cum ergo huc con-
 uenissent, sine vlla dilatione
 in sequenti die sedes pro tri-
 bunalī, iussi adduci virum.
 18 De quo cum stetit ac-
 cusatores, nullam causam de-
 ferebant, de quibus ego sus-
 picabar malum:
 19 Quæstiones verò qual-
 dam de sua superstitione habebant aduersus eum, & de quodam Iesu defuncto, quæ affirmabat Paulus viuere.
 20 Hæstans autem ego de huiusmodi quæstione, dicebam si vellet ire Ierosolimā, & ibi iudicari de istis.
 21 Paulo autem appellante ut seruetur Augusti cognitioni, iussi seruari eum, donec mitteram eum ad Cæsarem.
 22 Agrippa autem dixit ad Festum, Volebā & ipse hominen audire. Cras, inquit, audies eum.
 23 Altera autē die cum venisset Agrippa & Bernice cū multa ambitione, & introissent in auditorium cum Tribonnis & viris principalibus civitatis, iubente Festo adductus est Paulus.
 24 Et dicit Festus, Agrippa rex, & omnes qui simul adestis nobiscum viri, videtis hunc hominem, de quo omnis multitudo Iudæorum interpellavit me Ierosolymis, petentes & acclamantes non oportere eū viuere amplius.

17 **והרכנא בר קעין דלא תוב ולת להנא דנחנא:**
 18 **אמר אנרפוס עכא**
 19 **והרכנא בר קעין דלא תוב ולת להנא דנחנא:**
 20 **אמר אנרפוס עכא**
 21 **והרכנא בר קעין דלא תוב ולת להנא דנחנא:**
 22 **אמר אנרפוס עכא**
 23 **והרכנא בר קעין דלא תוב ולת להנא דנחנא:**
 24 **אמר אנרפוס עכא**

Q9

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

15 Ego verò comperi, nihil dignū morte cum admisisse, Ipso autē hoc appellante ad Augustum, iudicavi mittere.

16 De quo quid certū scribam Domino, non habeo. Propter quod, produxi eum ad vos, & maxime ad te, rex Agrippa, vt interrogatione facta, habeā quid scribam.

27 Sine ratione enim mihi videtur, mittere vincitum, & causas eius non significare.

factū sit non morte quod sit dignū quod aliquid comperi vobis
אמר דין אדרחת דמדום דשונה למותא לא סעור
præcepit Cæsaris ad iudicium vt seruetur postulat ipse
דוהו בעא דנתנטר לדינך דקטר פקדרת
ad Cæsare de eo scribam quid ego scio & non
וליה ידע אנא מנא אכתוב עלוהי לקטר
coram te & maxime coram vobis adducere eum volui
הנא צנית למיתותה קדמיכון ויתיראית קדמיך
quod iuueniam iudiciū eius vt eum inquisitum fuerit Agrippa
לכא אנרפא דמנא דאשתאל דינך משכח מנא
vincitum hominem mittamus vt eum oportet eum non
לא גור ולה דכר משדרינן נכרא אסורא
delictum scribamus eum
ואכתוב סכרוחה!

C A P. XXVI.

16 caput

קפלאון כו

1 AGRIPPA verò ad Paulum ait, Permittitur tibi loqui pro te incipso. Tūc Paulus extenta manu, cœpit rationem reddere.

2 De omnibus quibus accusor à Iudzis, rex Agrippa, æstimo me beatum, apud te eū sim defensusus me hodie,

3 Maxime te sciente omnibus, quæ apud Iudzos sunt, consuetudines & quæstiones: propter quod obsecro patier me audias.

4 Et quidem vitam meam à iuuentute, quæ ab initio fuit in gente mea in Ierosolymis, nouerunt omnes Iudzj:

pro loqui tibi permittitur Paulo Agrippa & ait
אמר אנרפוס לפולוס מפס לך לממללו על אפי
& ait spiritum fuit & de p̄mēs manū suā extēdit Paulus
דוהוין פולוס פשט אידרה ונפק הוא רוחא ואמר
Agrippa rex Iudzis à ego de quibus accusor omnibus
לך כל מא דמתרשנא אנא מן יהודיא מלכא אנרפא
deprobo hodie qui coram te sum quidd beatus me ipso de ego
הנא על נפשי דטובננא אנא דקדמיך יומנא נפק
in omnibus sis quod persuasus ego quod scio maxime
ותיראית וידע אנא דמפס אנת בכלהון
à te ego pcto hoc propter Iudzorum & Iegibus quæstionibus
ונמוכנא דיהודיא מטל הנא בעא אנא מנך
ipsi etiam enim sunt scientes audias me animo vt
מרת רוחא תשמענני ידעין אנון גיר אף הנון
à mihi fuerūt puericia mea quæ à cōuersationes meas vt cessetis vobis
דמא אנון דנסהרון דוברי דמן טליות דהווי לך מן
& in Ierosalem in populo meo
דמא בעמי ובאורשלם!

NOVI
TESTAM
TUM
ACT.
IV.

25 ἐγὼ καταλαβόμενος μηδὲν ἄξιον θανάτου αὐτοῦ πεποιθὲς εἶναι, καὶ αὐτὸν δὲ τοῦτο δικάσαι μετὰ τοῦ
πρῶτου κέρια πέμπει αὐτόν. 26 πρὸς τὸν ἀσφαλὲς τὴν γράμματα καὶ χεῖρας, ἐκ τῶν δὲ περὶ τῶν αὐτοῦ ἐν
μαλίται ἐπὶ τοῦ βασιλέως Ἀγρίππας, ὅπως τῆς ἀσφαλείας ἡχοσέβης, ἔγωγε τὴν γράμματα. 27 ἔργον ἐστὶν ἐμοὶ
πρὸς τὰς δέξιμας, μὴ καὶ τὰς κατὰ αὐτὸν αἰτίας σημεῖαι.

Κεφ. κς.

1 Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη, ἔπιτρεπέτω μοι λαλῆσαι σοὶ. ὁ Παῦλος ἀποκριθεὶς εἶπε
ἔγωγε. 2 πρὸς πάντων αὐτὸν ἔδικαλον μαχίαν τῶν Ἰουδαίων, βασιλέως Ἀγρίππας, ἕνεκα ἐμῶν μαρτυριῶν
ἀπολογείσθαι ἐπὶ τοῦ σήμερον. 3 μαλίται γινώσκουσιν ὅτι ἐγὼ καὶ Ἰεροσολίταις ἐστὼν περὶ τῶν
δέξιμας τοῦ μακροθύμου ἀποδοσάμενος. 4 τίς γὰρ οὐκ βίωσέν μου τίς δὲ νεότητος, τίς δὲ
ἐν τῇ ἐξοχῇ μου ἐν Ἰερουσαλήμ, ἵσταται πάντες οἱ Ἰουδαῖοι.